

Jen' Hjemm

Musik: Christian Mondrup

Tekst: Jeppe Aakjær

1. Æ Blaan - ner de dry - wer, og æ
2. Æ Suel — den skjenner, og æ
3. Æ Gord blywer gam - mel, æ
6. Æ Vief — hun skri - ger, og æ

4

Swaan - ner de fly - wer, og æ Fowl — de flok - kes i æ Kjâr; æ
Skyg — den gjen - ner, og æ Kokk — de gaa - ler saa glaad; æ
Laad kryk - ker sam - mel, og æ Sals haar en Klink — i si Dar; æ
Blæst — den sti - ger, og æ Pop - ler haar tront — med aa swing; æ

7

Blaad — de sal - der, og æ Hawl — de ral - der, og æ Blæst den tar — i æ
Plejl — den pik - ker, og æ Klokk — den dik - ker, og æ Ugl - hun sej - jer o æ
Tæk - ki er røwn, — æ — Fløj den er fløvn, — og æ Gowl den hwæ - ler te
Regn — den pil - rer og æ Vild - gjæs hwil - rer, og æ Ugl hun let - ter o æ

10

Dar. Men a sej - jer ind ved æ Skyw og
 Laad. Men a ska wal hold mæ i Rumm, for
 Nar. Men hwad vil ett hæld og for - fald, om
 Ving. Ja, Ung - dom og Gled de er henn, og

13

ta - rer æ Døg af mi Rud; for nær en æ gam - mel, og æ
 ind er det mjest af mi Gled; nær føst det slaar ind — med aa
 Naa - dens Vis - dom ska raad! Faar a wal end aal - le æ
 Som - me-rens Daw de er drøwn, og den der ett mir — faar en

16

Kno - ger er styw, er ind saa laant be - jer end ud.
 bus af Nordowst, saa bly - wer æ Brok i hans Red.
 Kuk - mand aa hør, a hõt ham da føst baag æ Laad.
 Lær - ki aa hør, han tin - ker paa dem, der er fløwn.

4.   Ja, her haar a sungen,
          og her haar a sprungen,
og her haar a hat mi Kon Gled;
          og her haar a sowed,
          og her haar a plowed,
saa snar æ Tiddaws war tered;
          og her haar a gavn med mi Maag,
          og her haar a funden mi Fød,
og her haar a tavn mod det bette Krumm Hjemm,
          ilav mi Forælder de død.

5.   Mi Faar satt Snaare,
          mi Muer hun kaare
imell hun gik med æ Ryw;
          men da de bløw kroged,
          og æ Øwnsyn doged,
de so som no a, ved æ Skyw;
          de listed sæ ud te æ Hjørn;
          der kund de saa knøw sto og kig;
no legger de inden æ Kjerregordstett
          ledt nurden den sønlele Dig.